

شخصیت و شخصیت پردازی در رمان (اتفاق) گلی ترقی

فاطمه براتی چیرانی *، 84،

1397-6-19

شخصیت داستانی، اصلی ترین عنصر منتقل کننده ی درون مایه و مهم ترین عامل طرح داستان یا رمان، است. تقریباً تمام داستان ها در گسترش طرح و ارائه ی درون مایه از این عنصر بهره می برند. برای بررسی عنصر شخصیت و شخصیت پردازی در رمان ها به نام ها، کنش ها (رفتار و گفتار)، ویژگی های ظاهری، رفتاری و درونی آن ها به عنوان بخشی از زبان داستان توجه می کنیم. پایان نامه ی حاضر به روش توصیفی - تحلیلی تنظیم شده است. هدف پایان نامه تبیین عناصر شخصیت و شخصیت پردازی در رمان اتفاق گلی ترقی است و نتایج به دست آمده نشان داد که شخصیت ها در رمان «اتفاق» از نوع شخصیت های ایستا و پویا بوده است و نویسنده از هر دو روش شخصیت پردازی مستقیم و غیر مستقیم استفاده کرده است. در روش مستقیم، اعمال، رفتار، اندیشه و درونیات افراد مورد بررسی قرار گرفته است و در روش غیرمستقیم گفتگوی بین افراد، مهم ترین شیوه ی به کار گرفته شده می باشد. رمان از احساس گرایی و حسرت بسیار برای گذشته تا حدی دور است. در این رمان شخصیت ها اسیر اتفاقات هستند و این اتفاقات و سرنوشت خویش را می پذیرند و چندان در پی جنگ با آن نیستند. بخش عمده ای از شخصیت های رمان باور پذیرند که به زندگی واقعی نویسنده اشاره دارد. شاخص ترین زاویه ی دید رمان اتوبیوگرافی است که به شکل اول شخص مطرح شده است. نثر رمان، ساده اما ممتنع است.

کلمات کلیدی : ادبیات داستانی، عناصر داستانی، شخصیت، شخصیت پردازی، رمان اتفاق، گلی ترقی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)